

Obkrožen z glasbo

»I haven't understood a bar of music in my life, but i have felt it« (Igor Stravinsky)

Glasba me spremlja že od precej malih nog. Tega se sicer ne spomnim vendar verjamem pripovedovanju mojih staršev. Enkrat naj bi me oče okregal, ker s petjem enostavno nisem prenehal, on pa je želel slišati najnovejše novice tistega dneva. Najbolj so mi bile vseč preproste, otroške ljudske pesmice. Zelo rad pa sem prepeval tudi malo manj znane. Te me je naučila gospa iz sosednje hiše, ko me je "čuvala", ko staršev ni bilo doma. Še sam točno ne vem, kako ji je to uspelo. Bil sem star komaj tri leta, pa že imel pouk o glasbi, brez da bi se tega sploh zavedal. Mogoče pa si otrok res zapomni stvari, če so mu dobesedno položene v zibelko.

Z glasbo sem bil obkrožen tudi s strani celotne družine. V njej skorajda ni člana, ki tudi sam v nekem življenjskem obdobju ni bil povezan z glasbo. Vedno sem opazoval sestre, kako so se odpravljale na vaje cerkvenega zbora, jaz pa nisem smel z njimi. Takoj ko sem dopolnil dovolj visoko starost, sem začel s prepevanjem v otroškem cerkvenem pevskem zboru župnije Semič. Veselil pa sem se tudi šolskega krožka, v katerem smo enkrat tedensko prepevali v pevskem zboru.

Pri sedmih letih sem dobil možnost ter spodbudo staršev, da začnem z obiskovanjem glasbene šole. Odločil sem se za igranje klavirja. Priznam, da začetki niso bili najboljši, vendar bližnji so v meni videli nekakšen potencial, zato sem z igranjem nadaljeval. Temu so sledili tudi nastopi, z njimi pa tudi kanček treme. K sreči pa trema nikoli ni bila prevelika, saj sem bil že od otroštva navajen peti tudi pred širšo družino. Moj prvi in največji nastop pa je bil v tretjem razredu. Kljub temu da sem takrat že "obvladal" klavir, je bil ta nastop iz petja. Temu je zahvalna takratna razredničarka, ki je skupaj z mojo sestrično sestavila ta podvig. To je bila šolska proslava, na kateri smo z nekakšno dramsko uprizoritvijo nastopili kot celoten razred. Jaz pa sem vmes vodil glasbeni del. Nastop se je kasneje ponovil še nekajkrat. Vrhunec je bil, ko sem nastopal celo v Ljubljani.

Kasnejša prelomnica je bila odprtje glasbene šole Gradus ad Parnassum, ki mi je v glasbi odprla nov pogled in dala nove možnosti. Začel sem z igranjem orgel, kljub temu da sem še vedno obiskoval šesti razred klavirja. Takrat sem že sodeloval v mladinskem pevskem zboru župnije, igranje orgel pa mi je ponudilo še vodenje otroškega pevskega zbora, s čimer sem se spopadel v devetem razredu. Povezovanje petja in igranja me je popeljalo do začetka čisto nove poti. Z dolgoletno

prijateljico sva ustanovila pevski duet z imenom Duo Solis. Ime v prevodu pomeni "Duo Sonce", najina interpretacija pa je "dva sončka". Da bi kvaliteto te zgodbe lahko še izboljšal, sem se začel učiti solo petja.